

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.639 van 17 mei 2002
in de zaak A. 90.306/X-9436.**

In zake : Joseph PLEISTERS,
wonende te 3800 SINT-TRUIDEN,
Tongersesteenweg 140

tegen :

1. de burgemeester van de stad SINT-TRUIDEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. MULS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Gachardstraat 63.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph PLEISTERS op 17 maart 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 1 oktober 1999 van de burgemeester van de stad Sint-Truiden waarbij zijn woning gelegen te Sint-Truiden, Tongersesteenweg 140, kadastraal bekend Sectie D, nr. 930m15, ongeschikt wordt verklaard,
2. het besluit van 27 januari 2000 van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden houdende ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van bovenvermelde woning;

Gelet op de kennisgeving van de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij aan de verzoekende partij op 21 augustus 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij op 21 augustus 2000 van het feit dat de eerste verwerende partij verzuimd heeft een memorie van antwoord in te dienen;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen, op grond van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, dat de kamer uitspraak zal doen onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste

belang, tenzij een van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Gelet op de brieven van respectievelijk 1 en 4 december 2000 van de eerste verwerende partij en van de verzoekende partij, waarbij zij vragen om te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2001 houdende oproeping van de partijen om te verschijnen op 7 december 2001, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. KNOPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat W. MILIK die, loco Advocaat W. MULS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij het toezenden aan de verzoekende partij van een afschrift van de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij en de kennisgeving van het feit dat de eerste verwerende partij verzuimd heeft een memorie van antwoord in te dienen aan de verzoekende partij, de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 14bis, § 1, van voornoemd besluit van de Regent van 23 augustus 1948;

Overwegende dat de verzoekende partij binnen de termijn van zestig dagen, gesteld in artikel 7 van voormeld besluit van de Regent, geen memorie van wederantwoord ten opzichte van de tweede verwerende partij en geen toelichtende memorie ten opzichte van de eerste verwerende partij aan de griffie heeft toegestuurd; dat in zodanig geval krachtens voornoemd artikel 21, tweede lid, vastgesteld dient te worden dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt geen memorie van wederantwoord te hebben ingediend omdat de eerste verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend en haar middelen aangevoerd in het verzoekschrift tot nietigverklaring in de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij niet werden weerlegd;

Overwegende dat artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, luidt als volgt :

"Wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de aanvullende memorie niet eerbiedigt, doet de afdeling, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld";

Overwegende dat noch de tekst, noch de geest van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, waarop in de brief van de griffie de bijzondere aandacht van de verzoekende partij werd getrokken en waarvan de tekst op de keerzijde van dezelfde brief integraal werd gereproduceerd, de houding van de verzoekende partij kunnen wettigen; dat dit overigens ook blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 17 oktober 1990 tot wijziging van de wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973; dat het de bedoeling van de wetgever was "stringente gevolgen" te verbinden aan het niet respecteren van de termijnen, "met name" (à savoir) het verlies van belang voor de verzoekende partij (Gedr. St., Senaat, 984-1 (1989-1990), 2, memorie van toelichting; ibid. 984-2 (1989-1990), 2, Senaatsverslag, verklaring van de bevoegde minister); dat in die strengheid zo ver is gegaan dat de bevoegde minister uitdrukkelijk is ingegaan tegen het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de ontworpen wet "de aard van het vermoeden" nopens het ontbreken van het belang zou moeten verduidelijken en dat "de beste oplossing erin (zou) bestaan de verzoekende partij het recht te verlenen om de redenen van haar verzuim of van het niet tijdig indienen van haar memorie toe te lichten, in het bijzonder de omstandigheden waaruit de Raad van State het bestaan van een onoverkomelijke dwaling of van overmacht zou kunnen afleiden"; dat de minister dit voorstel afwees als volgt :

"Dit voorstel kan niet gevolgd worden. Het zou de doeltreffendheid van de instelling van de vervaltermijnen beperken waardoor het gehele opzet in het gedrang dreigt te komen. De wet is terzake duidelijk genoeg. Overigens, de

partijen die hun annulatieverzoek te laat naar de Raad van State toesturen, hebben ook geen recht op een 'herkansing'";

dat de bevoegde minister voorts verklaarde :

"Het niet respecteren van de termijnen voor het toesturen van de memories zal van rechtswege geacht worden gelijk te staan met het niet meer doen blijken van het in artikel 19 vereiste belang";

dat senator Cerexhe zich in dezelfde zin uitdrukte toen hij verklaarde :

"Le non respect des délais pour l'envoi des mémoires sera assimilé d'office à l'absence de justification de l'intérêt requis par l'article 19" (Hand., Senaat, 12 juli 1990, 2643);

dat een amendement van senator Aelvoet, om in het ontworpen artikel 21 de woorden "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld" te doen vervallen, verworpen werd (ibid., 2651), hoewel de senator voor haar amendement had geargumenteed :

"Er is immers het verzoekschrift zelf dat binnen de gestelde termijn werd ingediend en op grond waarvan moet worden uitgemaakt of de betrokkene al dan niet van het vereiste belang doet blijken. Als dat belang eenmaal werd aanvaard, kan het toch niet zomaar verdwijnen door een fout of nalatigheid in de procedure ... Het initieel ingediende verzoekschrift kan zodanig geargumenteed zijn, dat de memories heel wat van hun nut verliezen" (ibid., 2646);

Overwegende dat uit het vorenstaande geconcludeerd moet worden dat de wetgever uitdrukkelijk heeft gewild dat onder geen beding een excuus voor het niet of het niet tijdig insturen van een memorie aanvaard zou worden; dat door de door hem opgelegde sanctie te omschrijven als het "ontbreken van het vereiste belang" hij te kennen heeft gegeven dat hij het indienen van een memorie zag als een formele blijk van gebleven belangstelling; dat het geven van die formele blijk van gebleven belangstelling uiteraard ook dan zinvol is wanneer de verzoekende partij niets meent te moeten toevoegen aan haar verzoekschrift, bijvoorbeeld omdat de verwerende partij geen memorie van antwoord of een memorie van antwoord heeft ingediend die volgens haar geen te weerleggen verweer bevat; dat dienvolgens niets de toepassing van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in de weg staat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien mei 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.